

להקדש שדה אחוזה — אלא כשיובל נוהג. ואם אין כל יושביה של ארץ ישראל עליה, וכגון: שהגלה סנחריב לב' שבטים וחצי השבט, אין היובל נוהג, ואין הקדש שדה אחוזה נוהג].

ג. אין בתי ערי חומה נוהגין לענין שיוכל המוכר בית בעיר המוקפת חומה מימות יהושע בן נון לגאול את הבית מן הלוקח — אפילו בעל כרחו — תוך שנה למכירה, אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר בפרשת מכר בתי ערי חומה: "לא יצא ביובל" ומשמע שהיובל נוהג.

רבי שמעון בן יוחי אומר [ולא נחלקו עליו]:

ד. אין שדה חרמים — לכהנים או להקדש — נוהג, אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: "והיה השדה בצאתו ביובל קודש לך כשדה החרם", ודורשים: שאין שדה החרם נוהג אלא בזמן ששייך "בצאתו ביובל".

רבי שמעון בן אלעזר אומר [ולא נחלקו

ומפרשין: אלמא קסבר עולא: סתם חרמים לכהנים.

ומקשינן לרב יהודה ולעולא: מיתיבי:

א. אין קנין⁽³⁸⁾ עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר בפרשת עבד עברי "עד שנת היובל יעבור עמך", מכאן שהפרשה מדברת בזמן שהיובל נוהג.

ב. ואין מכר שדה אחוזה נוהגת לענין שיכול הלוקח לגאלו מן המוכר בגרעון כסף [שמחשבים את סך כל המכירה, ומחלקים אותו במספר השנים שיש מהמכירה עד היובל, והמוכר מגרע מדמי המכר שמחזיר עבור השנים שעברו מהמכירה עד הגאולה, ומחזיר עבור כל שנה שנותרה עד היובל, כפי הסך העולה על ידי חלוקה זו], בעל כרחו של לוקח, אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר בפרשת מכר שדה אחוזה: "ויצא ביובל ושב לאחוזתו".

[וכן דין הקדש שדה אחוזה, אינו נוהג אפילו בזמן הבית, — בדינים המיוחדים

38. והיינו, שאין עבד עברי נמכר כלל בזמן שאין היובל נוהג. ותמה השפת אמת, שהרי שאר הדברים כאן כמו שדה אחוזה וגר תושב רק השתנה דינם בזמן שאין היובל נוהג, ומדוע עבד עברי בטל דינו לגמרי כשאין היובל נוהג. ותירץ השפת אמת, שעבד עברי זה חידוש, ולכן כשאין היובל נוהג בטל דינו לגמרי ואינו נמכר כלל. והמגיה שם הביא שדעת הנימוקי יוסף שעבד עברי נמכר גם בזמן הזה, והמיעוט הוא רק שאינו יוצא בזמן הזה בשש ובסימנים, אך המגיה הוכיח מכמה סוגיות לא כך, אלא שבזמן שאין היובל נוהג אין עבד עברי נמכר

לכהנים, וכיון שאין ידוע מי הם אנשי המשמר ישאר קדוש בבית הבעלים.

עוד תירץ הרא"ש, שקרקע שבחוץ לארץ דינה כמטלטלין כמבואר בגמרא בסמוך, ומטלטלין לדעת רבי שמעון ניתנים לאיזה כהן שירצה.

והרמב"ם [פ"ח מערכין ה"א] כתב, שמי שהחרים מטלטלין בזמן הזה הרי הם ניתנים לכהנים שבאותו מקום.

וכתב הלחם משנה, שאף על פי שבזמן הבית הם ניתנים לאנשי משמר, אך כשחרב הבית ובטלו המשמרות שוב הם ניתנים לכהנים שבאותו מקום, ומתורצת קושית הרא"ש.